



Janvāris 2016

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ



„Līdz kamēr mēs sasniegsim vienību ticībā
un Dieva Dēla atzišanā, vīra briedumu,
Kristus mūža pilnības mēru.”
(Ef. 4,13)

ŽĒLSIRDĪBAS GADA SKAIDROJUMS

Svētais Tēvs Francisks ir izsludinājis ārkārtas Jubilejas gadu, veltītu žēlsirdībai. Atklājot tā motivāciju, viņš raksta, ka „ir brīži, kuros vēl intensīvāk esam aicināti uzlūkot žēlsirdību, lai mēs varētu kļūt par spilgtu Tēva darbības zīmi”.

Kā palīdzība, lai konceptuāli Debesu Tēva Žēlsirdīgo Vaigu, izvēlēts moto no Lūkasa Evaņģēlija: „Žēlsirdīgi kā Tēvs” (Lk. 6,36). Šī nodaļa nes daudz jaunu, jo rāda iespēju mīlēt pat ienaidniekus un būt labam pret tiem. Jēzus skaidro, ka tas ir iespējams, jo tieši tā rīkojas Debesu Tēvs, kas ir Žēlsirdīgs.

Otrā palīdzība, lai ticīgie izprastu Jubilejas Gada dziļumu, ir logo (attēlā). To izveidojis Marko Rupniks, Jezuītu ordeņa tēvs. Viņš atsaucas uz Baznīcā lietoto Dieva Dēla attēlu, kur Dēls uz saviem pleciem nes pazudušo cilvēku.

Notikums ielikts mandeles formā, kas ir pazīstama jau senajā ikonogrāfijā. Te ir atsauce uz divu dabu klātbūtni Kristū: dievišķo un cilvēcisko. Skatoties uz logo, mēs varam ieraudzīt Jēzu, kas nāk no Dieva un ir pieejams caur Iemiesošanos. Tā ir nozīmīga patiesība, jo Dievu neviens nav redzējis (J. 1,18). Viņu un Viņa darbus par redzamiem padara tikai Dieva Dēls (J. 14,9-10). Logo rāda, ka Jēzus savu eksistenci šajā pasaulē piepilda ar cilvēka pestīšanu. Par to nav izbrīna, jo Eņģelis Sv. Jāzepam skaidroja, ka Jēzus atnāks pestīt savu tautu no tās grēkiem (Mt. 1,21). Tādēļ tēls rāda Jēzu kā Labo

Ganu, kas pazudušo avi, kaut tā būtu viena no 99 (Lk. 15,4-6), meklē, atrod un nes uz saviem pleciem. Tādā veidā Jēzus ikonā arī nes atrasto grēcinieku, atgādinot, ka „debesis būs lielāks prieks par vienu grēcinieku, kas gandarā par grēkiem, nekā par deviņdesmit deviņiem taisnīgajiem, kam gandarīšanas nevajag”. Mēs varam jautāt, kas ir šis grēcinieks, pazudusi avs, kuru Pestītājs Jēzus nes uz saviem pleciem? Tā kā attēls rāda Jēzu, kas izkāpis no kādas dziļākas tumsas, tas, pirmkārt, apliecina patiesību, ko Baznīca publiski atzīst katru svētdienu: „Es ticu... uz Jēzu Kristu, .. kas krustā sists, nomiris un apbedīts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšām cēlies.”

Citēsim arī Katoliskās Baznīcas katehismu (633): „Vietu, kur uzturas mirušie un kur nokāpa mirušais Kristus, Svētie Raksti sauc par elli, šeol vai haidē, jo tiem, kas tur atrodas, ir liegts skatīt Dievu. Tādā stāvoklī pirms Pestītāja atnākšanas istenībā atrodas visi mirušie: gan taisnīgie, gan ļaunie. Tomēr tas nenozīmē, ka viņiem būtu vienāds liktenis, kā Jēzus to atklāj līdzībā par nabaga Lācaru, kurš ir uzņemts „Ābrahama klēpī”. Tieši šis svēto dvēseles, kas gaidīja savu Atbrīvotāju Ābrahama klēpī, Jēzus Kristus atbrīvoja, kad nokāpa ellē. Jēzus nenokāpa ellē, lai atbrīvotu pazudinātos, ne arī lai iznīcinātu pazudināšanas elli, bet gan lai atbrīvotu taisnīgos, kas tur nonākuši pirms Viņa.”

Tāpat cilvēks, ko redzam uz Jēzus



pleciem, pirmkārt, attēlo visus Vecās Derības Taisnīgos, kuri varēja būt pestīti (vienīgi) caur Kristu. Starp tiem kā pašu pirmo, kam Dievs apsolīja Pestīšanu (Rad. 3, 15), atrodam Ādamu. Cik skaisti par to stāsta viena no senajām Lieldienu homilijām, ko ticīgie lasa Breviārā Lielajā Sestdienā, un kuras nosaukums ir „Nokāpšana ellē”:

„Dievs nomira miesā, bet sakustināja Bezdzibeni. Viņš iet, lai atrastu pirmo cilvēku, kā pazudušo avi. Viņš vēlas apmeklēt tos, kuri sēž galīgi iegremdēti nāves ēnā; lai atbrīvotu no sūpēm Ādamu-vergu un kopā ar viņu levu-verdzeni; nāk Tas, kurš ir viņu Dievs un levas Dēls. Atnāca pie viņiem Kungs, turot rokās Krustu, kā uzvarētāja ieroci. Ieraugot Viņu, priekštecis Ādams, izbrīna pilns, sita sev krūtīs un sauca uz visiem: „Mans Kungs ar mums visiem!” Tad Kristus atbildēja: „Un ar tavu garu!” Un noķēris viņu aiz rokām, pacēlis viņu, runājot: „Uzmosties, kas gulī un celies augšām no miroņiem, un Kristus tevi apgaismos.” (Ef. 5,14). Lūk, Tas esmu Es,

tavs Dievs... Lūk, tagad Es saku tev un visiem, kuri būs tavi dēli, kā arī ar savu varu pavēlu visiem, kuri ir važās: „Izejiet!” Bet tiem, kuri ir tumsā, Es saku: „Lai atspīd jums gaisma!”

Šo patiesību tēvs Marko attēlojis ar apļu palīdzību, kas, sākot no melnas krāsas, kļūst gaišāki un gaišāki. Tas rāda pestīšanas nesošo Kristus kustību: Viņš iznes mūs no grēka un nāves nakts.

No otras puses — melnās krāsas dziļums var attēlot Dieva Mīlestības noslēpumu, jo Tā ir neizdibināma, neizmērojama. Par Dieva „paslēpšanu” mēs vairākās vietās lasām Bībelē: „Viņš tumsu darija sev par apsegu, tumši ūdeņi un biezi padebeši bija Viņa mājoklis.” (Ps. 18, 12); „Un Tā Kunga godība nolaidās uz Sinaja kalnu, un mākonis to apsedza sešas dienas; un septītajā dienā Viņš uzrunāja Mozu no mākoņu vidus.” (Izc. 24, 16); „...Svētais Gars nāks pār tevi, un Visaugstākā spēks tevi apēnos.” (Lk. 1, 35).

Priesteris
Pāvils Kamola

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola
RAGAVIŅAS

Aiz attaisnošanās mūra
salauztas baušļu ragaviņas.
Vairs nebrauks ne viņa, ne bērni.
Atliek tikai tās vilkt
ar mākslīgu smaidu.

Notikumu vējš neappūtīs seju,
Pārsteigtie koki, kas iet uz darbu,
nesveicinās,
apredzības saule, kas sagatavoja ceļu,
neapspīdēs...
Un sniegs kļūs vēl baltāks,
jo vientuļš savā nevainīgumā —
ne viņš bija salauzis ragaviņas.

Vēl svaiga ūdens krūze,
kad tā gāja garām,
izžuvošai cerībai,
kurā guļ sinepju graudiņš...
Vai pietiks?

Viņš aprakstīja to vēstulē
un piesita pie Koka.
Pirms nekā satrūdēs spriedumā,
lai nolīst Sarkanais Lietus
un nomazgā visus burtus!
No Tā Koka
tie dotu viņai materiālu jaunām...

Gulbene, 9. IX. 2015

ŽĒLSIRDĪBAS GADS LATVIJAS DIECĒZĒS

Saskaņā ar Svētā tēva Franciska gribu laikposms no Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Ieņemšanas svinībām 2015. gada 8. decembrī līdz Jēzus Kristus, Vispasaules Karaļa, svinībām 2016. gada 20. novembrī Baznīcā pasludināts par Dieva žēlsirdības gadu ar moto „Žēlsirdīgi kā Tēvs” (Lk. 6,36).

Vieni no Žēlsirdības gada garīgajiem augļiem ir atlaidas, kur atklājas Dieva Tēva žēlsirdība.

Pilnas atlaidas no laicīgā soda par grēkiem sev vai mirušajiem visu Jubilejas gadu ik dienas var saņemt ticīgie, kuri dievbijības garā kā svētceļnieki apmeklēs sv. Pētera, sv. Jāņa Laterāna, Marijas Madžori, sv. Pāvila aizmūriem **bazilikas Romā** un izpildīs šādu nosacījumu: atjaunos svētdarošās žēlastības stāvokli sakramentālā grēksūdzē un būs brīvi no vismazākā grēka. Dievbijīgi piedalīsies Sv. Misē un pieņems Sv. Komūniju. Lūgsies Svētā tēva nodomā. Noskaitīs lūgšanas „Tēvs mūsu” un „Es ticu”, pārdomājot par Dieva žēlsirdību.

Žēlsirdības gada durvis Latvijas diecēzēs tika atvērtas 2015. gada 13. decembrī, un Latvijas diecēzēs pilnas atlaidas no laicīgā soda par grēkiem sev vai mirušajiem var saņemt (reizi dienā) arī Madonas Kristus Karaļa baznīcā.

Pilnu atlaidu iegūšanai **vajag izpildīt Baznīcas prasības**: veikt svētceļojumu pie Svētajām durvīm, kas atvērtas baznīcā par zīmi dziļai vēlmei patiesi atgriezties. Atjaunot svētdarošās žēlastības stāvokli sakramentālā grēksūdzē un būt brīvam no vismazākā grēka. Dievbijīgi piedalīsies Sv. Misē un pieņemt Sv. Komūniju. Lūgties Svētā Tēva nodomā. Dievbijīgi noskaitīt lūgšanas „Tēvs mūsu” un „Es

ticu”, pārdomājot par Dieva žēlsirdību.

Slimi, veci, vientuļi, kuri nespēj iziet no mājām, ticībā pārdzīvojot savas ciešanas, pieņemot Sv. Komūniju vai piedaloties Sv. Misē un kopīgā lūgšanā, arī ar plašsaziņas līdzekļu starpniecību varēs saņemt Jubilejas gada atlaidas.

Ieslodzītie, izpildot parastos atlaidu nosacījumus, varēs saņemt pilnas atlaidas cietumu kapelās. Bet, ja viņi izies pa cietuma kameras durvīm, vērsot domas un lūgšanu uz debesu Tēvu, lai ikreiz šis žests viņiem nozīmē izešanu pa Svētajām durvīm.

Ikreiz, kad ticīgais veiks **vienu vai dažus no žēlsirdības darbiem tuvākā miesai vai dvēselei**, viņam ir iespēja saņemt Jubilejas pilnas atlaidas, kas būs auglis pašam notikumam, kas svinēts un pārdzīvots ticībā, cerībā un mīlestībā.

Žēlsirdības darbi ir aiz mīlestības veiktie darbi, ar kuriem palīdzam savam tuvākajam viņa miesas un gara vajadzībās. Mācīt, dot padomu, mierināt, uzmuntrināt, kā arī piedot un pacietīgi panest — tas nozīmē veikt garīgās žēlsirdības darbus. Žēlsirdības darbi, kas tiek veikti rūpēs par līdzcilvēka fiziskajām vajadzībām, ir, piemēram, izsalkušo paēdināšana, bezpajumtnieku uzņemšana, skrandaino apģērbšana, slimo un cietumnieku apmeklēšana, mirušo apbedīšana. Šo žēlsirdības izpausmju vidū dāvanu došana nabagiem ir viena no galvenajām tuvāk mīlestības liecībām: tas ir arī Dievam patīkams taisnības darbs.

Sagatavots no dokumenta „Dekrēts par Žēlsirdības gada svinēšanu Latvijas diecēzēs”



LŪGŠANU NEDĒĻA PAR KRISTIEŠU VIENOTĪBU

No 18. līdz 25. janvārim pasaulē notiks ikgadējā starptautiskā Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību.

Tās ietvaros visā pasaulē un arī Latvijā ritēs dažādi ekumeniski dievkalpojumi un lūgšanu brīži, kuros piedaloties iespējams konkrēti atbildēt uz Kristus aicinājumu „lai visi būtu viens”. Lūgšanu nedēļu par kristiešu vienotību pasaules mērogā organizē Pasaules Baznīcu padome, kas apvieno 349 Baznīcas, kas tiecas uz vienotību, vēlas kopīgi liecināt un kalpot. Ekumeniskajā iniciatīvā piedalās arī katoliskā Baznīca. Materiālus pārdomām Lūgšanu nedēļā Pasaules Baznīcu padome un Pontifikālā kristiešu vienotības veicināšanas padome kopīgi izstrādā kopš 1968. gada.

Pirmo reizi pārdomas Lūgšanu nedēļai par kristiešu vienotību šogad sagatavojuši Latvijas kristieši. Sagatavošanas darbus Lūgšanu nedēļas tēmas materiāliem veica kristieši no dažādām Latvijas vietām, atsaucoties arhibiskapa Zbigņeva Stankeviča aicinājumam. Dažādu ekumenisko projektu pārstāvji tika aicināti pārdomāt izvēlēto Lūgšanu nedēļas tēmu un sava darba pieredzi. Viņu pārdomas veido pa-

matu materiālam, kas tiek piedāvāts Oktavas astoņām dienām.

Šo faktu izdevumam „Kalnā” apliecina arhibiskaps metropolīts **Zbigņevs Stankevičs**: — Šogad ir interesants akcents — visa pasaule Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību lūgsies pēc Latvijā sagatavotajiem materiāliem. Katras dienas materiālus gatavoja kāda no ekumeniskajām kopienām vai iniciatīvām, kas daudzu gadu gaitā sevi ir apliecinājušas. Vispārējā Baznīcā caur savām liecībām šis nedēļas laikā līdz ar to būs īpaši klātesoši. Viena diena būs veltīta ekumeniskajam Krusta ceļam Lieldienās, cita — Alfa kursiem vai kopienai „Chemineuf” („Jaunais ceļš”), arī ekumeniskajam izdevumam „Kas mūs vieno”.

Kopumā lūgsim par astoņām realitātēm.

Arhibiskapa vēlējums apkārtējo draudžu kristiešiem — lai tas iedvesmo un stimulē mūs visus aktīvi iesaistīties Lūgšanu nedēļas pasākumos!

Meditācijas katrai Lūgšanu nedēļas dienai pieejamas izdevumā „Mieram Tuvu”.



Arhibiskaps Zbigņevs Stankevičs Madonas katoļu baznīcā.

MADONAS LŪGŠANU KAPELA – SVĒTĪBA MUMS, LIECĪBA CITIEM

Šogad Lieldienās Madonas lūgšanu kapelai (attēlā) apritēs pieci gadi. Esam pie tās pieraduši, un iknedēļas dežūra — personīgais adorācijas laiks kapelā — daudziem kļuvis par neatņemamu sastāvdaļu. Taču kristieši, kuri viesojas Madonā, aizvien atgādina, cik tā ir liela un skaista, Dieva dota svētība. Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību šogad visā pasaulē, kur vien tiks lasītas latviešu kristiešu sagatavotās pārdomas, uzzinās par Madonas lūgšanu kapelu kā dzīvu ekumenisma piemēru.



NO SAPŅA LĪDZ ĪSTENĪBAI

— Sapnis par nemitīgo adorāciju draudzē, kurā kalpošu, man bija jau semināra laikā, — atmiņās dalās **priesteris Rihards Rasnacis**. — Uzsākot kalpošanu Madonas katoļu draudzē, ļoti vēlējos, lai baznīca būtu atvērta un cilvēki varētu nākt lūgties. Jau tad organizējām dežūras, un baznīcas durvis bija vaļā.

Lūgšanu kapela nevarēja rasties bez lūgšanas. Kopš 2000. gada Madonā organizējām Lūgšanu nedēļas pasākumus, katru oktāvas dienu viens pie otra viesojoties draudzēs, kopīgi svinot dievkalpojumus un lūdzoties. Līdz veidojās cieša sadraudzība un vēlme kopā lūgties ne

tikai 8 dienas janvārī vien.

2010. gadā Madonā viesojās priesteris Patriks no Kanādas, kura misija bija sludināt par nemitīgo adorāciju draudzēs. Viņš bija vērsies pie luterāņu draudzes un ciemoties Kristiāna Dāvida pamatskolā. Visi uzrunāti bija ieinteresēti un aizdegušies par iespēju nemitīgi lūgties. Man bija sapnis veidot draudzē

nemitīgo adorāciju, bet nekad pat nebija ienācis prātā, ka tas varētu būt starpkonfesionāls projekts kopā ar luterāņu draudzi un Kristiāna Dāvida pamatskolu. Priestera Patrika viesošanās bija kā grūdiens, bet pārējo draudžu ieinteresētība bija kā zīme, ka pienācis īstais laiks šādu kapelu veidot.

Atlika tikai meklēt telpas — neitrālā, visiem pieejamā vietā, ne konkrētai draudzei piederošā īpašumā — tā, lai visi būtu vienādi iesaistīti un līdzatbildīgi.

CEĻŠ LĪDZ KAPELAS NAMAM

2010. gada rudenī trīs garīdznieki — priesteris Rihards Rasnacis, mācītājs Hanss Jensons un Valdis Strazdiņš — vērsās pie Madonas novada pašvaldības ar lūgumu izīrēt māju Raiņa ielā 5, lai to sakārtotu un tur varētu notikt nepārtrauktas lūgšanas.

Namā, kas būvēts pagājušā gadsimta 40. gados, agrāk bija kafejnīca „Akācija”. Iedzīvotāji apgalvo — tā bijusi vietējā dzertuve, bet vēl senākā vēsturē šai namā bija ierikota cietuma pirts.

Domes sēdē, kur tika lemts ēkas liktenis, viens no deputātiem norādīja, ka diezin vai šāda ēka būtu piemērota lūgšanu kapelai. Reliģiskās konfesijas esot pārāk solidas iestādes, un tām nevajadzētu tik drūmā, bēdīgā un nepiemērotā vietā, kas būtībā ir kauna traips visai pilsētai, veidot vietu tik gaišam mērķim. Priesteris Rihards uz to atbildēja, ka ne jau vieta veido cilvēku, bet cilvēks — vietu, un, ja būs cilvēki, kas nāks lūgties, ar kapelas vietu viss būs kārtībā.

Kapelas iekārtošanas un remontdarbos daudz palīdzēja Kristiāna Dāvida pamatskolas darbinieki.

2011. gada Zaļās Ceturtdienas vakarā pēc Sv. Mises procesijā ar lāpām un dziesmām Vissvētākais Sakraments tika aiznests uz tā „jaunajām mājām”, un tas bija nemitīgās adorācijas sākums Madonā.

LŪGŠANA NEPIECIEŠAMA VISĀM KONFESIJĀM

Pirms kapelas atvēršanas **mācītājs Hanss Jensons** draudzes avīzē rakstīja: „Līdz ar to, ka Madonas luterāņu draudzei sava baznīca ir patālu no pilsētas centra, es redzu Dieva vadību tajā, ka radās iespēja izmantot šo namiņu kā lūgšanas vietu pilsētas vidū.

Ceru un lūdzu, lai šī vieta veicinātu lūgšanas. Pirmkārt, tas mums ir vajadzīgs („Lūdziet Dievu, ka jūs neiekrītat kārdināšanā, gars ir gan labprātīgs, bet miesa ir vāja.” Mt. 26:41). Otrkārt, tas ir vajadzīgs pilsētai, ka tiek lūgts par to („Rūpējieties par tās pilsētas labklājību, kurp Es jūs liku aizvest, un pielūdziet To Kungu par to, jo tās labklājība būs arī jūsu labklājība.” Jer. 29:7).

SAKRAMENTS — VAI ŠĶĒRSLIS LUTERĀŅU KONFESIJAI?

Praktizējošam katolim Vissvētākā Sakramenta adorācija neizraisa jautājumus, bet kā šo elementu pieņemt citu konfesiju piederīgajiem? Arī uz šo jautājumu mācītājs Hanss sniedza atbildi draudzes avīzē:

„Lūgšanu namā būs arī elements, kas ir vairāk pieņemts mūsu māsām un brāļiem Romas katoļu konfesijā, proti, no Svētā Vakarēdiena svinēšanas atstāta Kristus Miesa, lai tās priekšā meditētu un lūgtu. Mūsu konfesijā uzsveram to, ka Svētais Vakarēdiens ir domāts baudišanai: „ņemiet un ēdiet”, „ņemiet un dzēriet” (...). Svētā Vakarēdiena noslēpums ir tik īpašs, ka mēs nevaram pietiekami apbrīnot to. Tāpēc mēs arī liturģijas laikā esam uz ceļiem šī brīnumainā noslēpuma priekšā Svētā Vakarēdiena iestādīšanas laikā dievkalpojumā. Mēs arī dziedādami „Ak, Tu Dieva Jērs”, iegrīmstam šajā noslēpumā. Kaut arī tas mums nav pierasts, ka mēs ārpus Svētā Vakarēdiena svinēšanas apstājamies šī brīnuma priekšā, es nevaru noliegt, ka Kristus ir klāt ar savu miesu arī tajā, kas tiek atstāts pēc dievkalpojuma noslēguma. Varam arī teikt, ka šis moments dievkalpojumā, ko es tikko aprakstīju, tiek pagarināts ilgāk nekā līdz dievkalpojuma noslēgumam, jeb ka dievkalpojums šajā izpratnē turpinās.” („Madonas ev. lut. draudzes vēstis”, Nr. 7.)

LŪDZĒJU GRAFIKA NODROŠINĀŠANA

Līdz ar kapelas atvēršanu uzdevums nodrošināt dežūras 24 stundas diennakti un 7 dienas nedēļā tika deleģēts **Aivaram Zariņam**. Aivars komentē: — Vēroju ļoti daudz cilvēku labprātību un pašai dziedību. Ja aicinu uz kapelu, reti kurš atsaka. Kad redzu tukšumu kalendārā, parasti lūdzos par to un tieši tajā brīdī satieku

kādu atbilstošu cilvēku vai arī kāds piezvana.

Redzu, ka kapela kļūst arvien apmeklētāka, tajā bieži iegriežas dažādi cilvēki, lai palūgtos, aizdegto svecīti vai arī uzrakstītu savu aizlūgumu, ko var nolikt uz altāra, lai par to aizlūdz citi.

Man kapela ir vieta, kur eju atpūsties, lūgties, pabarot savu dvēseli. Ja arī reizēm prātu nodarbina ikdienas rūpes, šo domu risināšana kapelā vedas daudz labāk, jo „Dieva miers, kas ir augstāks par visu saprašanu, pasargās jūsu sirdis un jūsu domas Jēzū Kristū.” (Fil. 4,7).

Kapela neaizstāj baznīcu un Svēto Misi, bet te varam būt „četratā” ar Dievu Tēvu, Dēlu, Svēto Garu un sevi. Lai būtu šajā „kompānijā”, ir tikai jābūt atvērtam uz dievišķo. Kapela tam ir īpaši piemērota vieta. Tāpēc aicinu jebkuru madonieti vai mūsu pilsētas viesi, kad vien iespējams, iegriezties kapelā, lai kaut minūti veltītu lūgšanai.

Ja sajūti aicinājumu pavadīt kapelā ilgāku laiku, ir iespēja pieteikties dežūrai (t. 29429518). Īpašs laiks ir nakts, kad patiešām netraucēti varam būt kopā ar Dievu. Tomēr lūgties kopā ar kādu citu cilvēku arī ir piedzīvojums, jo Jēzus apsola: „Kur divi vai trīs sanāks kopā Manā vārdā, tur Es būšu starp viņiem.” (Mt. 18:20).

ADORĀCIJAS IZAICINĀJUMS — NAKTS DEŽŪRAS

Mainoties draudzes prāvestiem, ir izskanējušas domas, ka drošības nolūku un arī dežurantu trūkuma dēļ, kapelu vajadzētu pa nakti slēgt. Šobrīd nakts dežūras lielākoties tiek nodrošinātas, pateicoties Kristiāna Dāvida pamatskolas kopienai, kas brauc uz kapelu lūgties četras nakts nedēļā.

Vaicāta par nakts dežūrām, **Juta Straziņa** atsaucas uz Jēzus teikto Evaņģēlijā: „Vai tu nevienu stundu nespēj būt nomodā? Esiet nomodā un lūdziet Dievu, ka

neiekriat kārdināšanā.” (Mk. 14:37-38). Kristiāna Dāvida pamatskolas pārstāve uzsver: — Mēs dzīvojam laikā, kad ir jābūt nomodā. Dežūru nakti varētu uzskatīt par nez kādu kalpošanu, bet istenībā, ko gan mēs Kungam varam dot, ko iepriekš no Viņa jau nebūtu saņēmuši? Kapelā mēs katrs vairāk saņemam, nekā dodam. Kapela radās no draudžu mīlestības. Sapnis par šādu kapelu man bija jau no deviņdesmito gadu vidus, kad uzzināju par šādu vietu pastāvēšanu pasaulē. Neatkarīgi viens no otra abi ar priesteri Rihardu iedomājāties par to, bet pats Dievs sev to izkārtāja.

Līga Kalniņa, Kristiāna Dāvida pamatskolas vizuālās mākslas skolotāja, kapelā dežūrē vēlos vakaros un naktīs: — Nē, man nav bail dežūrēt naktī. Ja tu apzinies, ka neesi viens, bet ar tevi kapelā ir pats Dievs, tad baiļu nav. Naktī ir nākuši cilvēki, kādi ir bijuši alkohola reibumā, ir izmisiģi prasījuši, lai par viņiem lūdzas, un es arī lūdzu par viņiem. Kapelā ir tāda sajūta, ka uz mani spīd gaisma un siltums, gluži kā saulējoties, un bieži vien es vienkārši „saulojos” Dieva priekšā, pat nesakot ne vārda.

MADONA — PILSĒTA, KURĀ ESI GAIDĪTS

Šobrīd lūgšanu kapela ir iekļauta Madonas pilsētas tūrisma informācijas ceļvedī. Skvērs pie kapelas ir kļuvis par vietu, kur tiek rīkoti ekumeniskie dievkalpojumi pilsētas svētkos, tā ir viena no ekumeniskā Krusta ceļa apstāšanās vietām Lieldienu laikā, kristiešu pulkā šeit tiek kopīgi sagaidīts Jaunais gads.

Madonas pilsēta kā devīzi sev izvēlējusies moto: „Pilsēta, kurā esi gaidīts!”. Madonas pašā sirdī patiesi ir nams, kurā jebkurš cilvēks, neraugoties uz konfesionālo piederību, jebkurā diennakts laikā ir gaidīts, bet Tas, kurš gaida, ir pats Dievs.

**Agnese Liepiņa,
Agra Veckalniņa foto**

„VISVAIRĀK MAN PATĪK EKUMENISKĀS AKTIVITĀTES”

Madonas novada domes priekšsēdētājs **Andrejs Ceļapiters** ir daudzveidīgi atbalstījis un sadarbojies ar kristiešu draudzēm Madonā. Mēnesī, kad lūdzamies par kristiešu vienotību, vēlējamies uzzināt Andreja domas par ticību, Kristus Baznīcu novadā un tās lomu sabiedrībā.

Jūs ne tikai saimnieciski atbalstāt draudzes, bet arī pats piedalāties dažādos kristīgos pasākumos. Kas visvairāk palicis atmiņā?

Visvairāk man patīk ekumeniskās aktivitātes, kad kristieši sanāk kopā uz lieliem un nozīmīgiem pasākumiem — pilsētas un valsts svētkos, lai lūgtos par cilvēkiem. Atmiņā palikušas meitas Santas kristības. Tas bija ļoti neparasti un interesanti. Varu pieminēt, ka mazajam dēlam Jurim patīk kristīgā mācība skolā, un viņš ir izteicis vēlēšanos aiziet uz baznīcu.

Kādas jūsuprāt ir kristiešu draudzes Madonas novadā?

Vēlētos, lai visi kristieši nāktu kopā, kur diskutējās izvirzītu kopīgus mērķus. Šajās sarunās izkristalizētos kopienas sakarsmes punkti, vajadzības un problēmas, uz kā pamata varētu izveidot darba plānu jeb dienas kārtību. Protams, tas ir

ļoti atkarīgs no cilvēkiem — priesteriem, mācītājiem, aktivākās draudzes kopas. Ļoti labi, ka daudzās aktivitātēs kopā ir katoļi un luterāņi, tomēr pareizticīgie iesaistījušies mazāk.

Viena no idejām, kas radusies, un es pats arī esmu tai pievērsies, ir glābt bērnus — gan tos, kas vēl nav piedzimuši, gan tos, kuri ir piedzimuši, bet mamma ir nonākusi kādās grūtībās. Kad pie slimnīcas atklājām Glābējsilīti, šī pārliecība nostiprinājās vairāk. Mums šai jomā ir jāsaņemamas, iesaistot gan pašvaldību, gan kristiešus, kas var palīdzēt garīgā ziņā. Tas, cik daudz abortu notiek slimnīcā, ir jāmaina. Ar šīm sievietēm ir jārunā, un jāsaprot viņu

situācija, kāpēc viņas sper šādu soli. Ir jācenšas visādos veidos palīdzēt, lai glābtu mazā bērna dzīvību. Varbūt sievietei ir vajadzīga neliela saruna vai pamudinājums, lai vērstu lietas par labu.

Idejai jau ir reālas aprises — Gustavskolas krīzes grūtniecības centrs.

Domāju, ka uz Gustavskolu pagaidām nav jāskatās kā uz infrastruktūras objektu, bet šī ideja jāpiepilda ar saturu. Infrastruktūras ziņā jau ir iespējas ideju realizēt Parka ielā 6, kur ir izremontētas telpas un sievietes krīzes situācijā var palikt. Uz Mado-



Novada pašvaldības vadītājs Andrejs Ceļapiters Madonas katoļu draudzes baznīcā 2015. gada 18. novembrī.

nu no Polijas atbraukušas divas Sv. Antona kongregācijas māsas, kas mācās latviešu valodu un darbojas šajā jomā. Kristiešiem ir jānāk talkā, lai runātu ar bērnu mātēm no ticības un garīgās puses. Domāju, ka viņas vēlāk būs pateicīgas tiem, kas būs palīdzējuši bērniņam izdzīvot. Šai idejai ir atbalsts gan no pašvaldības, gan iedzīvotāju puses, tikai visiem ir jānāk kopā, lai izdomātu, kā reāli varētu palīdzēt un kas būs tie cilvēki, kuri ikdienā strādās ar māmiņām — šeit domāju vairāk neformāli, nevis formāli. Krīzes situācijā bieži kāds pamudinošs vārds ir daudz spēcīgāks par formālu amatpersonas palīdzību.

Kāda ir kristiešu loma sabiedrībā?

Mana pārlicība ir tāda, ka ticība dod spēku gan kopienai, gan individuālam. Sabiedrība ir dažāda, un kristiešu loma, dzīvojot ticībā Dievam, ir kalpot arī sabiedrībai ar stabilitātes, miera un pozitīvisma piemēru, ar lūgšanām un reāliem darbiem. Zinu, ka bez cilvēku kopienas, kas pozitīvi domā un ir pārlicināti ticībā, daudz kas novadā nebūtu noticis. Ja mēs uzliekam mērķus un esam vienoti šo mērķu sasniegšanā, daudzas lietas atrisinās. Lietas nenotiek tur, kur ir nesaskaņas, neglītas emocionālas izpausmes, slikta attieksme pret cilvēku un viņa darbu. Ja paskatās, cik Madona uz savu 90 gadu jubileju ir jauna un sakopta, tad man ļoti gribas ticēt, ka mums ir daudz pārlicinātu un pozitīvu cilvēku. Domāju, ka katrs ir roku pielicis — kāds ar savām profesionālajām zināšanām, kāds ar lūgšanām, kāds ar pamudinošu un pozitīvu vārdu. Vārdam ir liels spēks!

Ko jums nozīmē Dievs?

Es ticu tam, ka ir Augstākā vara. Pēc būtības esmu ekumenists un ļoti gribētu, lai visi kristieši ir zem viena jumta, vienā Dievnāmā un koncentrē savu ticības spēku kopīgiem un pozitīviem darbiem. Šad

tad gan personiski, gan darba ietvaros ieeju katrā novada dievnāmā. Tas ir svarīgi, ka cilvēki ir atraduši savu ceļu un atrodas baznīcā, kurā lūdzas. Gribētos, lai kopīgo lietu ir vairāk, jo Dievs visiem kristiešiem ir viens. Tas, ka kristieši dažas lietas traktē atšķirīgi, nenozīmē, ka nevaram būt kopā un koncentrēties uz visiem kopējām lietām — mīlestību, līdzjutību, labiem darbiem, lūgšanu. Ja cilvēki būs kopā, viss attīstīsies!

Vai ir bijuši mirkļi, kad esat īpaši izjutis Dieva klātbūtni?

Dzīvē ir iziets tik daudzām un dažādām situācijām, ka varu droši teikt — Kāds mani ir sargājis un virzījis, lai varētu šodien darīt to, ko daru. Dzīvē bijušas daudzas sakritības, ka to nevar noliegt.

Pirmkārt, mana dzīve varēja aprauties jaunībā. Bija tāds posms, kur dzīvei bija pavilkta apakšā stripa. Pēc tam vēl bija dažādas situācijas, kurās Kāds gribēja, lai nenotiek tas sliktākais.

Otrkārt, ikdienā plānojot darbus, ir bijušas situācijas, kad iedomājos — vajadzētu sastapt kādu cilvēku, kuru sen neesmu redzējis. Pēc mirkļa šis cilvēks man zvana. Līdzīgas situācijas gadās bieži, pēc tām domāju — nūdien eksistē netveramas saites un saiknes, kur Kāds to savēl un pavirza. Dažreiz darbā bijuši brīži, kad mērķis ir, bet vēl nav pat laipas saliktas ceļam uz šo mērķi. Taču pēc īsa mirkļa, neizprotami veiksmīgi un labi, viss sakārtojās. Protams, var teikt, ka tas ir labas pārvaldības un profesionālu cilvēku dēļ, bet ir sajūta, ka varēja arī nesanākt, ja Kāds nepalīdzētu.

Santa Jaujeniece, Aivara Zariņa foto

P.S. Noslēgumā lūgsim par novada domi, par pašvaldības vadītāju Andreju Ceļapīteru, visiem deputātiem un darbiniekiem. Lai viņiem izdodas iecerētie darbi novada iedzīvotāju labā!

Andrejs Ceļapīters aicina visus kristiešus lūgties par Madonas novadu un tā cilvēkiem:

Lai cilvēki Madonas novadā ir veseli, garā stipri un pozitīvi! Lai ir radoši un dzīvespriecīgi! Lai viens otru atbalsta un palīdz cits citam arī kritiskās situācijās!

Lai Madonas novadā attīstās ideja „Izglāb bērna dzīvību!”. Lai tas atrisinās gan saimnieciski, gan saturiski, gan garīgi, un

varam palīdzēt grūtniecēm un jaunajām māmiņām, kas nonākušas krīzē. Lai Madonas novadā mazinās abortu skaits!

Lai Madonas novadā attīstās uzņēmējdarbība.

Lai Madonā pabeidzam iesāktos infrastruktūras uzlabošanas darbus, piemēram, brīvdabas estrādes un peldbaseina būvniecību.

Andrejs aicina lūgties arī par dēlu Juri, lai viņam ir veselība un spēks!

LATVIJĀ DARBU UZSĀK „RADIO MARIJA”

Sākot ar 2015. gada 8. decembri, pēc daudziem mēnešiem, kas pavadīti, sagatavojot interneta radio programmu, izveidot jaunu studiju un iegūstot 3 FM frekvences Rīgā, Krāslavā un Liepājā, lielai daļai Latvijas iedzīvotāju pieejams „Radio Marija”.

Madonas pusē kristīgo radio varam dzirdēt interneta versijā. Tā saturs piedāvā dzīves virzienu un palīdz saglabāt bagātu kristīgās kultūras mantojumu.

„Radio Marija” studiju apmeklēja arī Madonas katoļu draudzes pārstāvis Jānis Kļaviņš.

Rīgas Katoļu Ģimnāzijas vecajā korpusā iekārtotā studija ir moderna un tehniski augstvērtīga. Kā stāsta Jānis, tas ir pats sākums, bet studija iekārtota ļoti profesionāli. „Esmu viesojies daudzās radio studijās Latvijā, šo vērtēju kā pārdomātu un labu. Radio programmu direktors priesteris Pēteris Skudra ir īstais cilvēks jaunām idejām un tam, lai šo darbu veiktu. Ir doma par raidījumiem, kur cilvēki varētu zvanīt tiešajā

ēterā, par tiešraidēm no dievkalpojumiem un Baznīcas pasākumiem. Sākums, kamēr rod savu klausītāju, ikvienam ir sarežģīts, tomēr tā ir platforma izaugsmei, ko arī novēlu. Es pats „Radio Marija” ik pa laikam klausos. Aizsūtīju arī vairākas dziesmas (Daumanta Kalniņa izpildītās un dziesmu „Mēs lūgsim” kopā ar K. Zaharovu, Lady's Sweet, N. Pauniņu, M. Kukarani, Zix.), jo radio meklē muzikālo materiālu, īpaši latviešu mūziku. Dziesmu tekstos nav obligāti jābūt iekļautam vārdam „Dievs”, tā būtu šaura izpratne par kristīgo saturu.”

Piebildīšu, ka „Radio Marija” skan 24 stundas diennaktī. Visā pasaulē „Radio Marija” darbojas uz brīvprātīgas kalpošanas pamata. Tāpēc arī mūsu puses cilvēki, piemēram, studējošā jaunatne aicināta savu talantu un laiku ziedot jaunās evaņģēlizācijas labā, kas ir daļa no „Radio Marija” harizmas.

Inese Elsiņa

DIEVA ŽĒLSIRDĪBA MANĀ SKATĪJUMĀ

Žēlsirdība ir viena no mīlestības izpausmēm. Kad cilvēki mīl viens otru, vienalga kādā līmenī, viņi ir žēlsirdīgi un taisnīgi viens pret otru. Būt žēlsirdīgam nozīmē dot otram to labāko, ko no sevis spējam dot, apžēloties par otru, kad viņam iet grūti. Tā kā Dieva, mūsu Radītāja, mīlestība ir vispilnīgākā, Viņa žēlsirdība lielumā pārsniedz jebkuru citu.

Man patīk divi piemēri, kas dzirdēti par žēlsirdību. Pirmais nāk no Jaunās Derības — par žēlsirdīgo samarieši. Šis Jēzus sniegtais piemērs stāsta par atšķirīgu cilvēku tuvību, cilvēkmīlestību. Tiek norādīts, ka esam aicināti būt



Raksta autore Liesma Zariņa.

žēlsirdīgi pret ikvienu un ikvienā situācijā. Otru piemēru dzirdēju Jauniešu Alfa kursa lekcijā — mazā filmiņā par diviem draugiem, kas kopā auguši, mācījušies, studējuši, bet tad abu ceļi pašķīrušies — kamēr viens kļuvis par cienījamu tiesnesi, otrs arvien vairāk slīdzis noziedzībā. Laiks gājis, līdz abi satikušies tiesas zālē. Tiesnesis, atceroties, cik labi draugi reiz bijuši, negribējis otru sāpināt ar soda piespriešanu, bet nešaubījies — tiesnesim jābūt arī taisnīgam pret notiekošo. Tā nu viņš piespriedis taisnīgu sodu, kaut sapratis, ka draugs to nomaksāt nespēs. Pēc tiesas, novilcis savas tiesneša drēbes, viņš izrakstījis čeku soda vērtībā, ko uzdāvinājis savam bērniņas draugam. Šādā veidā tiesnesis bija reizē taisnīgs un žēlsirdīgs.

Šis piemērs arī mums rāda veidu, kā Dievs izrāda žēlsirdību. Tā kā Viņš bija noticis, ka grēka alga ir nāve, mūs bezgalīgi mīlēdamas, Viņš samaksāja pilnu cenu, nodrošinot mums mūžīgo dzīvi.

Bet, manuprāt, ir arī citi — mazāki vei-

di, kā Tēvs dāvā savas žēlastības.

Šis dažādās žēlsirdības izpausmes ikviens var ieraudzīt, sadzirdēt vai sajust savā dzīvē. Kā piemērus varu nosaukt dažādas piedzīvotas situācijas. Viena notika pirms ~3 gadiem, kad Dievs atklāja manu profesionālo aicinājumu, ka Viņš grib, lai kļūstu par restoratori. Uzskatu, ka man šai ziņā tika izrādīta milzu žēlsirdība, jo daudzi cilvēki, pat iestājoties augstskolā, nezina, vai izvēlēta profesija viņus saista.

Dieva žēlsirdību sajūtu gandrīz katrā dzīves momentā; dažus no šādiem brīžiem apjaušu tikai vēlāk. Piemēram, nogulēju skolu, bet, tā kā mums lekcijas ir divās grupās un otrai grupai tā notiek vēlāk, gāju uz otru lekciju. Rezultātā varēju ilgāk pakonsultēties ar rasēšanas pasniedzēju par darba veikšanu, kas, iespējams, nebūtu noticis, ja būtu paspējusi uz savas grupas lekciju. Vēl viens piemērs ir tie brīži, kad gandrīz šķietami nenozīmīgu lietu dēļ jūtu lielu prieku. Liekas, it kā šīs mazās lietas būtu ļoti nozīmīgas. Šādos momentos apjaušu, ka kāds par mani lūdzas, Dievs uzklausā viņa lūgšanu un dāvā man prieku un ticības žēlastību. Tā ir Radītāja žēlsirdība — uzklausīt lūgšanas gan par lūdzēju, gan citiem cilvēkiem.

Dievs ikvienam no mums vēlas atklāt savu žēlsirdību. Mums tikai jāklausa un jāskatās apkārt, jāmeklē pēc visa labā. Ja notiek kas ne tik labs, ir vērts padomāt, kāpēc tā. Varbūt tikai pēc nedēļas vai vēl vēlāk atklāsies pozitīvais, kas izrietējis no notikušā.

Lai Dieva žēlsirdība jūs apgaismo!

Liesma Zariņa

TEZĒ EIROPAS JAUNIEŠU TIKŠANĀS

Vecā gada izskaņā, 25. decembrī, grupa Latvijas jauniešu devās svētceļojumā uz Eiropas jauniešu tikšanos Valensijā, ko rīkoja Tezē ekumeniskā kopiena. Tikšanās notika no 28. decembra līdz

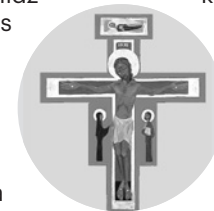
1. janvārim. Tā bija iespēja tikties ar Tezē kopienas brāļiem un jauniešiem no visas pasaules. Svētceļojuma laikā jaunieši pabija Spānijā, Francijā, Šveicē, Monako, Itālijā, Vācijā un Polijā. Svētceļnieki atzīst, ka šāda veida aktivitāte dod iespēju tuvoties Dievam lūgšanās, klusumā un pārdomās. Tā ir iespēja aizmirst ikdienas rūpes, atrast dzīves jēgu, rast jaunu sparu ikdienas pienākumiem. Nākamā Tezē Eiropas jauniešu tikšanās tiks rīkota Rīgā, un tā notiks 2016. gada decembrī.

— Uz Valensiju kopā ar Latvijas evan-

ģēliski luteriskās baznīcas arhibīskapu Jāni Vanagu braucu pārņemt stafeti arī es, — informē arhibīskaps **Zbignevs Stankevičs**. — Tikšanos organizēja Tezē kopienas brāļi, mēs devām svētību un atvērsim viņiem savas durvis.

2014. gada rudenī Baltijas reģionālā Tezē tikšanās tāpat notika Rīgā. Cerams, tas veicinās vēl ciešāku tuvināšanos starp dažādu konfesiju kristiešiem. Pricējies, ka sadraudzības atmosfēra kļūst stabilāka, protams, atceroties, ka ekumenisms nav sajaukšanās vai sinkrētisms. Ekumenisms tikai tad ir patiess, ja to praktizējam, apzinoties katrs savu identitāti, — uzsver arhibīskaps Zbignevs Stankevičs. — Uz savas identitātes pamata mēs varam atvērties citiem.

Inese Elsiņa



DRAUDZES ĢIMEŅU SAPULCES

Decembra tikšanās reizē pie mums viesojās Zane Licite, kura nesen atgriezās no Amerikas, kur trīs mēnešus mācījās Labā Gana katehēzes kursos.

Labā Gana katehēze ir domāta bērniem no trīs gadu vecuma, un tajā pēc īpašas metodikas, kas balstās Montesori pedagoģijas principos, tiek pasniegtas kristietības pamatpatiesības, iepazīti Svētie Raksti, lūgšana un arī tas, kas notiek baznīcā, piemēram, Svētajā Misē.

Mūs ļoti aizrāva Zanes stāstījums par pieredzi Rīgā kursos, par piedzīvoto Amerikā, par katehēzes norises principiem, bērnu liecībām. Vecāki atzina, ka labprāt savus bērnus sūtītu uz šāda veida nodarbībām.

Janvāra tikšanās notika viesmīlīgajā jauniešu iniciatīvu centrā „KUBS”. Iesākoties Žēlsirdības gadam, pārdomājām tēmu

— žēlsirdība, par pamatu ņemot amerikāņu priesteri Stefana Imbarato liecību.

Šis priesteris vaļsirdīgi atzīstas, ka jaunībā ir pieļāvis savas draudzenes abortu, bet vēlāk, izejot nožēlas un dziedināšanas ceļu, piedzīvojis Dieva un Baznīcas žēlsirdību, kļuvis par garīdznieku un šobrīd kalpo katoļu organizācijā „Priesteri par dzīvību”.

Turpinot žēlsirdības tēmu, februārī esam iecerējuši runāt par septiņiem žēlsirdības darbiem miesai un dvēselei. Šīs tēmas iniciatore ir Sanita Solovjeva, kura diskusijas un dalīšanās formā vēlas pārrunāt, ko praktiski nozīmē „pabarot izsalkušo” vai „mierināt nomākto”.

Ikviena ģimene, kura vēlētos sadraudzībā pavadīt laiku, ir mīļi un laipni aicināta pievienoties!

Agnese Liepiņa

SVĒTDIENAS SKOLAS BĒRNU LŪGŠANAS ŽĒLSIRDĪGAJAM DIEVAM

◆ Mīļais Dievs, es Tev lūdzu par slimniekiem, par mammu, tēti, skolotājiem un par mājām.

Astra

◆ Mīļais Dievs, es Tev pateicos par to, ka man veicas skolā un par savu ģimeni. Es Tev lūdzu par slimajiem. Kā arī lūdzu par manas mammas mammu un skolotāju. Aizlūdzu par savu pusdraudzeni (tā varētu teikt), lai viņa netic ekstrasensiem. Amen!

Elza



◆ Mīļais Dievs, es Tev lūdzu par vājajiem, neticīgajiem, par draugiem. Lūdzu par slimniekiem, kuriem nav kāju un roku.

Kristine

◆ Mīļais Dievs, es pateicos Tev par ģimeni, mājām, ēdienu, drēbēm, par to, ka man skolā iet labi. Es lūdzu, lai pasaulē nekaru, lai daudzi cilvēki pievērstos Dievam, lai māmiņas netaisītu abortus, lai slimnieki atveseļotos, lai mana māsa un tētis vairāk lūgtos.

Emīlija

◆ Mīļais Dievs, es Tev lūdzu, lai visi cilvēki būtu veseli un lai es arī nebūtu slima.

Izabella

◆ Mīļais Dievs, Kungs, es lūdzu par visiem slimniekiem, lai viņi atveseļojas. Lūdzu, lai suņi un kaži atrod savas mājas. Lūdzu, lai cilvēki pārtrauktu strīdēt. Lūdzu, lai visiem cilvēkiem labi veiktos savos darbos.

Terēze

◆ Mīļais Dievs, es Tev lūdzu, lai mana

ģimene neslimotu. Lūdzu par nabagajiem, slimajiem un invalīdiem. Lai visiem pietiek naudas.

Rihards

◆ Mīļais Dievs, es Tev lūdzu palīdzī visiem trūcīgajiem. Palīdzī bērniem, kurus sit vecāki, palīdzī ģimenēm, kurām nav siltu un nesaplēstu drēbju. Es pateicos par tiem, kuri man ir mācījuši par Tevi. Palīdzī vecajiem ļaudīm, kuriem trūkst naudas. Palīdzī cilvēkiem, kuri lieto narkotikas, smēķē, ēd pārāk daudz saldumu. Amen.

Loreta

◆ Mīļais Dievs, es Tev lūdzu par slimiem bērniņiem un pieaugušajiem, par ģimenēm, kurās ir nesaskaņas, par saviem draugiem, lūdzu par cilvēkiem, kuri iedrošina visus TICĒT TEV!

Paula

◆ Labais Dievs, es Tev lūdzu, lai visām ģimenēm būtu naudas pietiekami. Es lūdzu, lai mana skolotāja neslimotu. Es lūdzu, lai visi klausu. Es lūdzu, lai visi slimie izveseļojas.

Toms

◆ Mīļais Dievs, es Tev lūdzu par slimajiem cilvēkiem, kuri sēž ratiņkrēslos, es gribētu, lai viņi ātrāk izveseļotos. Es Tev lūdzu par skolotājiem, lai viņi būtu veseli un varētu mūs mācīt.

Daniels

◆ Kungs, es lūdzu, lai zagļi nezagtu un nabagi nezagtu, bet palūgtu cilvēkiem.

Kaspars

◆ Mīļais Dievs, es Tev pateicos par manu ģimeni, par draugiem, par dabu un par

to, ka esmu vesela. Lūdzu palīdzī nabagiem un tiem, kuriem nav mīlestības un draugu. Paldies par to, ka nomiri par maniem grēkiem!

Rasa

◆ Mīļais Dievs, es Tev pateicos par to, ka Svētdienas skolā ir tik daudz bērnu, ka mēs visi esam veseli un ka mums ir jaukas ģimenes. Kungs, es Tev lūdzu — Svētī Svētdienasskolas skolotāju, lai viņai viss būtu labi un lai viņa būtu vese-

la. Mīļais Dievs, palīdzī visiem patversmes dzīvniekiem, lai tie atrastu mīlošus saimniekus. Dievs, palīdzī, lai visiem cilvēkiem būtu laba veselība un lai neviena cilvēks nejustos vientuļš, lai cilvēks valda MĪLESTĪBA, ar ko dalīties un lai cilvēki spētu IEPRIECINĀT cits citu.

Linda

**Sagatavoja katehēte
Inese Zile,
zīmējums no Svētdienas skolas arhīva**

IEPAZĪSIMIES — BAZNĪCAS KURINĀTĀJS!

Vladimirs Saveljēvs (60) Madonas katoļu draudzē strādā par kurinātāju. Pagājušā gada sākumā kaimiņiene Zina pastāstīja, ka tēvs Tomass Zieļonka meklē kurinātāju, kam būtu „visas tiesības un papīri” kārtībā. Vladimirs piekritis, jo darbs ir darbs un Baznīcai nevar atteikt. Atsauksšanās nākusi no dvēseles — vajag palīdzēt, jo kurš gan darīs, ja ne es vai kāds cits. Par darbu Vladimirs nesūdzas, jo dzīvē pieredzēts ir viss, un pie grūtībām viņš ir pieradis. „Sāku strādāt jau no 6. klases, kad Madonā cēla ražotni „Darba spars” — gāju pa vasarām tur strādāt. Saņēmu 120 rubļus, kas toreiz bija ļoti laba alga.”

Vladimirs ir pareizticīgais. „Kad biju mazs, vēl negāju pat bērnudārzā, vecmamma mani *pa kluso* aiznesa uz pareizticīgo Baznīcu. Jāsaka, ka bieži uz baznīcu gājis neesmu, bet uz svētkiem aizeju. Piemēram, šodien (mūsu saruna notiek Pareizticīgo Ziemassvētkos) pateicu, lai

radnieks aiziet un uzliek par mani svecīti. Ticu, ka tad, kad ir grūtāki brīži, Dievs palīdz. 25 gadus strādāju par šoferi un bija visādas situācijas, kurās „mati cēlās stāvus”. Tad jutu, ka kaut kas mani sargā un palīdz.”



Vladimirs priecājas, ka draudzē ir atsaucīgi cilvēki, kas ziedojuši malku, rudenī sveda kārtībā kurinātavu un apkures katlus. „Vēl vienu malkas kravu atvedis, tad jau pagaidām būs pietiekami. Jāskatās, kāda būs ziema un

pagavaris, jo pagājušo gadu kurināju līdz maija vidum.”

Sarunas noslēgumā Vladimirs atzinīgi novērtē to, ka draudze izvēlējusies pieņemt darbā kurinātāju. Ja ir viens saimnieks, kas atbild par visu kurināšanu, tad viņš arī redz, kas notiek ar krāsnīm, skatās, vai malkas pietiks — tā ir labāk un drošāk.

**Santa Jaujeniece,
autores foto**

Draudzes vizītkarte



Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
E-pasts: draudze@madona.lv
<http://www.draugiem.lv/madonasdraudze>
<https://www.facebook.com/madonasdraudze>
Twitter: @Madonasdraudze
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Draudzes nams

Daugavas ielā 3

Adorācijas kapela

Atvērta visu diennakti (Raiņa iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t.29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mīse Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien, piektdien — plkst. 8
Otrdien, ceturtdien — plkst. 18
Sestdien — plkst. 10
Svētdien — plkst. 11 un 18
Ceturtdien plkst. 17 — adorācija
Lai saņemtu draudzes jaunumus un iknedējas pasākumu grafiku savā e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu: mdravize@gmail.com

Izdevumu "KALNĀ" veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola, Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Santa Jaujence (t. 29906072),
Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

AKTIVITĀTES LŪGŠANU NEDĒĻĀ PAR KRISTIEŠU VIENOTĪBU MADONĀ

19. 01. (otrdiena)

Plkst. 19 — 21 Viru vakars (Diakonijas centrā, Skolas ielā 29). Vada mācītājs Guntars Agate Paeglis (līdzī ņemt Bibliēli):

- ♦ Iepazīšanās
- ♦ „**Aicināti būt par prieka vēstnešiem**”. Tēma, lasījumi, pārdomas no Lūgšanu nedēļai paredzētajiem materiāliem
- ♦ Dalīšanās
- ♦ Lūgšanu noslēgums

20. 01. (trešdiena)

Plkst. 19 — 21 Lūgšanu vakars (Kapelā, Raiņa ielā 5)

- ♦ Vesperes
- ♦ „**Sadraudzības liecība**”. Tēma, lasījumi, pārdomas no Lūgšanu nedēļai paredzētajiem materiāliem
- ♦ Lūgšana klusumā
- ♦ Kompletorijs

21. 01. (ceturtdiena)

Plkst. 12 — 15 dažādu konfesiju garīdznieku tikšanās (Lazdonas mācītājmuižā)

22. 01. (piektdiena)

Plkst. 19 — 21 TEZĒ vakars (Madonas katoļu baznīcā, Liepājas ielā 13). Vada priesteris Pāvils Kamola.

- ♦ „**Apustuļu sadraudzība**”. Tēma un pārdomas no Lūgšanu nedēļai paredzētajiem materiāliem (uzruna — mācītājs Hanss Jensons).

23. 01. (sestdiena)

Plkst. 17 — 19 diskusija un dalīšanās PAR EKUMENISMU LATVIJĀ UN MADONĀ (Jauniešu iniciatīvu centrā KUBS, Raiņa ielā 12). Vada mācītājs Hanss Jensons.

Uz vāka — Madonas lūgšanu kapelas altāris, Agra Veckalniņa foto.
Lappušu nosaukumos — citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA "Latgales druka".
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.